

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky: **N. p.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem U Obecního domu 3, Praha 1, v řízení o návrhu na neplatnost voleb kandidátů pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 2. a 3. 6. 2006,

t a k t o :

I. Návrh s e o d m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 16. 6. 2006 podává navrhovatelka stížnost na postup Ministerstva vnitra, které svou údajně nepřesnou informací zapříčinilo, že se navrhovatelka nemohla zúčastnit voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ve dnech 2. a 3. 6. 2006. Navrhovatelka nejprve rekapituluje skutkový stav a uvádí, že jí byla usnesením Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2002, sp. zn. 11 ZP 3/2002, pozastavena činnost pro nesplnění povinností podle § 18 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, jehož se měla dopustit tím, že podala Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR zprávu o hospodaření politické strany na nesprávném formuláři. Navrhovatelka svou administrativní chybu obratem napравиła, což potvrdila i Poslanecká sněmovna svým usnesením č. 740/2003, kde navrhovatelce potvrdila, že její výroční zpráva byla po doplnění úplná, což podle tehdy platných právních předpisů znamenalo ukončení pozastavení stěžovatelčiny činnosti (*pozn. soudu*: k tomuto závěru vede i nyní účinná úprava obsažená v § 14 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb.). Navrhovatelka poté pokračovala ve své činnosti a zejména obnovovala důvěru u svých příznivců, z nichž se část od navrhovatelky odklonila poté, co byl v tisku zveřejněn seznam politických stran, jimž byla pozastavena činnost z důvodu jejich extrémistického vystupování a proto, že jejich programy obsahovaly extrémistické pasáže. Mezi těmito stranami se objevila i navrhovatelka, aniž by bylo uvedeno, že její činnost byla pozastavena pouze pro banální administrativní nedostatek. Po zvolení nového předsednictva zaslalo toto nově zvolené předsednictvo dne 14. 2. 2006 Ministerstvu vnitra oznámení o novém složení předsednictva a dozorčí rady a nové znění stanov. Na toto podání zareagovalo Ministerstvo vnitra svým dopisem ze dne 24. 2. 2006, kde uvedlo, že podle jeho poznatků má navrhovatelka dosud pozastavenou činnost a může tedy činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu, a tato skutečnost brání zahájení řízení o registraci změn stanov. Proti tomuto sdělení vznesla navrhovatelka protest spojený s žádostí o písemné potvrzení toho, že může pokračovat ve své činnosti. Dopisem Ministerstva vnitra z 27. 3. 2006 byla navrhovatelka upozorněna

na nejasnost v nových stanovách, jejichž odstranění bylo nutné k zahájení řízení o registraci změny stanov. Dopisem ze dne 11. 4. 2006 pak Ministerstvo vnitra sdělilo navrhovatelce, že vzalo na vědomí usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR č. 740/2003 a provedlo změny v rejstříku stran. Navrhovatelka nicméně pro jistotu odstranila cestou schválení nových stanov nedostatky, na který byla původně Ministerstvem vnitra upozorněna, a to na sněmu delegátů konaném dne 6. 5. 2006. Tento upravený text stanov byl poté zaslán Ministerstvu vnitra, které dne 19. 5. 2006 doručilo navrhovatelce schválený nový text stanov.

Navrhovatelka připomíná, že v reakci na sdělení Ministerstva vnitra ze dne 24. 2. 2006 a ve snaze respektovat úřední pokyny zastavila veškerou činnost zaměřenou na přípravu volební kampaně a kandidátů. Po ujasnění daného právního stavu se tak navrhovatelka dostala do situace, kdy již nebylo možno vstoupit do volební kampaně a řádně navrhnout kandidáty. Navrhovatelka se tak cítí být morálně i materiálně poškozena v důsledku nekompetentních a nepravdivých informací Ministerstva vnitra, a to zejména v tom, že ztratila možnost se zúčastnit voleb do Poslanecké sněmovny v roce 2006. Navrhovatelka je přesvědčena, že i kdyby účastí ve volbách nepřesáhla zákonem stanovenou pětiprocentní hranici, získala by alespoň takový počet hlasů, který by jí zajistil nárok na státní příspěvek, a navíc by celkové volební výsledky mohly být v přepočtech mandátů pro velké strany jiné, než jaké jsou, a nemuselo dojít k patové situaci. Navrhovatelka proto požaduje, aby byl postižen ten, kdo ji uvedl v omyl vedoucí ke znemožnění její účasti ve volbách, a aby ona sama byla odškodněna.

Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky, podle jehož § 87 odst. 1 se může podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována, přičemž návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

Jak bylo vyloženo výše, aktivní legitimace k podání návrhu na neplatnost voleb poslanců pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR svědčí podle § 87 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky z politických stran pouze těm, jejichž „*kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována*“. Jak vyplývá ze statistických informací Českého statistického úřadu o volbách do Poslanecké sněmovny (<http://www.volby.cz/pls/ps2006/ps>), nebyla navrhovatelce v žádném volebním kraji kandidátní listina zaregistrována, což ostatně sama navrhovatelka potvrzuje ve svém návrhu, když shrnuje důvody, pro něž se ani nepokusila kandidátní listiny pro jednotlivé volební kraje přihlásit k registraci. Z toho ovšem vyplývá, že navrhovatelce jako politické straně, jíž nebyla v žádném volebním kraji zaregistrována kandidátní listina, nesvědčí aktivní legitimace k podání návrhu ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky, a její návrh směřující proti výsledku voleb do Poslanecké sněmovny je proto třeba odmítnout jako návrh podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Navrhovatelčino podání přitom nelze na základě jeho obsahu ani posoudit jinak, než právě jako návrh na neplatnost voleb poslanců pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 2. a 3. 6. 2006. Navrhovatelka sice brojí proti tomu, jak s ní bylo ze strany Ministerstva vnitra zacházeno v otázce pozastavení její činnosti, přesto její návrh jistě nelze posoudit jako návrh na zahájení řízení ve věcech politických stran a politických hnutí ve smyslu části třetí hlavy II dílu 5 s. ř. s., neboť návrh neobsahuje petit podřaditelný pod ustanovení § 94 odst. 1 s. ř. s. Zároveň nelze tento návrh posoudit ani jako podání, jímž by se navrhovatelka domáhala ochrany ve věcech registrace podle § 89 s. ř. s., když navrhovatelka vůbec nepřihlásila kandidátní listinu k registraci a nemůže tedy brojit proti odmítnutí její registrace. Navrhovatelčin požadavek, aby byl postižen ten, kdo uvedl stranu v omyl, jenž jí znemožnil účast ve volbách, a aby byla navrhovatelka odškodněna, je pak natolik neurčitý, že jej nelze přiřadit k žádnému typu řízení, jež by mohlo být vedeno Nejvyšším správním soudem, či krajskými soudy ve správním soudnictví.

Posouzení tohoto podání je tak možno uzavřít konstatováním, že Nejvyšší správní soud nemohl posoudit, zda došlo v daném případě k pochybení ze strany Ministerstva vnitra či jiného orgánu veřejné moci, neboť navrhovatelka proti tomuto jednání brojí návrhem, k jehož podání není aktivně legitimována. Vymezení množiny aktivně legitimovaných subjektů pro podání návrhů v jednotlivých typech řízení podle části třetí hlavy II dílu 4 s. ř. s. je přitom v tomto procesním předpisu, stejně jako v zákoně o volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky taxativní a neumožňující rozšíření, a to ani formou případného zohlednění toho, že se navrhovatelka dostala do pozice, v níž mu aktivní legitimace nesvědčila, nikoli vlastním pochybením. Není proto důvod v daném případě přezkoumávat, zda bylo takové cizí pochybení dáno či nikoli, když k odmítnutí návrhu vede samotná skutečnost, že se navrhovatelka ani nepokusila přihlásit kandidátní listinu k registraci, čímž pro sebe vyloučila možnost být aktivně legitimovaným subjektem ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu České republiky.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podaný návrh odmítl [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

Podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu